

«بالیود» با دارا بودن حداقل یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون مخاطب، یکی از بزرگ‌ترین صنایع فیلم‌سازی جهان به ششمار می‌رود. از سوی دیگر، کشورها امروز سرمایه بالایی را در راستای ارتقای وجهه بین‌المللی خود هزینه می‌کنند. در سفر اخیر نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی به هند، طی دیداری که میان نتانیاهو و جمعی از سرشناس‌ترین صهیوهای سینمایی آن کشور برگزار شد، وی خواستار حضور بالیود در حوزه فرهنگی رژیم صهیونیستی شد و آمیتاب باچان (از سرشناس‌ترین بازیگران سینمای هندوستان) نیز اظهار امیدواری کرد «سینما، روابط قدرتمند هند و اسرائیل را تمریخش تر کند».

با توجه به روندی که به نظر می‌رسد رژیم صهیونیستی در راستای تنزیه وجهه خود در حال پیگیری است، بررسی مؤلفه‌های دیپلماسی عمومی (و به‌صورت خاص دیپلماسی سینمایی) این رژیم و تأثیری که همکاری با بالیوود در این حوزه بر جای می‌گذارد، لازم و ضروری است.

۱- دیپلماسی سینمایی
دیپلماسی، هنر مدیریت روابط میان دولت‌ها یا دولت‌ها با دیگر بازیگران عرصه بین‌الملل است. از منظر دولتی، وظیفه دیپلماسی، شکل دهی و اجرای سیاست خارجی است. با این تعریف، دیپلماسی با توجه به نوع مخاطب و ابزارهای مورد استفاده، از انواع مختلفی تشکیل شده و در دسته‌بندی‌های متفاوتی قرار می‌گیرد (دیپلماسی فرهنگی، دیپلماسی نظامی، دیپلماسی اقتصادی، دیپلماسی اجبارآمیز و…).

دیپلماسی سینمایی رامی‌توان نوعی از «دیپلماسی فرهنگی» به شمار آورد که مخاطبان اصلی آن، مردم یک جامعه بوده و هدف از آن، تغییر یا متأثر کردن باورها و انگاره‌های عمومی مخاطبان، در راستای منافع ملی کشور اعمال‌کننده این نوع از دیپلماسی است. به باور بسیاری از نظریه‌پردازان روابط بین‌الملل، دیپلماسی فرهنگی، نمونه بارز و اعلای قدرت نرم است که به کشورها این امکان و توان را می‌دهد که در طرف مقابل نفوذ کنند و او را از طریق عناصری چون فرهنگ، ارزش و ایده‌ها ترغیب به همکاری کنند. دیپلماسی سینمایی، در واقع اعمال دیپلماسی فرهنگی با استفاده از صنعت سینما به شمار می‌رود.

۲- بالیوود
امروز سینمای هند حضور پررنگی نه‌تنها در خود آن کشور، بلکه در عرصه بین‌المللی دارد و یکی از ابزارهای اصلی تشکیل‌دهنده دیپلماسی نرم در عرصه سیاست خارجی این کشور نیز به شمار می‌رود. تولد صنعت مدرن فیلم هند، سال ۱۹۴۷ و پس از استقلال این کشور به وقوع پیوست. بالیوود بزرگ‌ترین صنعت فیلم‌سازی هند است که در شهر بمبئی قرار دارد. نام این صنعت از صنعت فیلم‌سازی آمریکا (هالیوود) گرفته شده است. بالیوود از تأثیری قابل توجه در جامعه هندوستان برخوردار بوده و عملاً یکی از مؤلفه‌های مهم و تأثیرگذار در ملی‌گرایی هندی است. این سینما طی چند دهه فعالیت، با هویت ملی مردم هندوستان گره خورده است. علاوه بر فضای داخلی هند، در فضای بین‌المللی نیز می‌توان بالیوود را سفیری قدرتمند برای فرهنگ و جامعه هندوستان به شمار آورد. بسیاری از فیلم‌ها و آثار غربی، متأثر و الهام‌گرفته از آثار موزیکال هندی بوده و فیلم‌های هندی از اقبال بالایی در بسیاری از کشورهای برخوردارند. این شرکت که به تولید انبوه فیلم‌های تجاری و عامه‌پسند شهرت دارد، بیش از ۳/۵ میلیارد مخاطب در سراسر جهان داشته و محصولات آن در شبه‌قاره هند، کشورهای غربی، روسیه، آفریقا، غرب آسیا و همچنین در میان اقلیت‌ها و جمعیت‌های مهاجر هندی و اردوزبان سراسر جهان تماشایی دارد.

۳- روابط هند و رژیم صهیونیستی

تشکیل رژیم جعلی صهیونیستی و استقلال هند، در فواصل زمانی کوتاهی رخ داد. با این حال،

بالیوود و دیپلماسی سینمایی رژیم صهیونیستی

و به کشورها توصیه می‌کند از جنبش منزوی‌سازی، عدم سرمایه‌گذاری و تحریم رژیم صهیونیستی حمایت کنند. این کمیسیون همچنین به مجمع عمومی سازمان ملل پیشنهاد می‌دهد کمیته ویژه ضد آپارتاید خود را علیه رژیم صهیونیستی مجدداً احیا کند. نمونه دیگری از گزارش نهادهای حقوق بشری غربی، گزارش «سارا لی ویتسون» مسؤول بخش خاورمیانه دیدبان حقوق بشر است. طبق اظهارات وی، رژیم صهیونیستی مناطق اشغالی را از طریق سرکوب، تبعیض نهادینه‌شده و سوءاستفاده سیستماتیک از حقوق بشر فلسطینیان اداره می‌کند. طبق این گزارش، قوانین بین‌المللی بشردوستانه، در ۵ حوزه مورد نقض قرار گرفته‌اند: کشتار غیرقانونی، کوچ اجباری، بازداشت‌های غیرقانونی و بدون رعایت حقوق زندانی، محاصره نوار غزه و دیگر محدودیت‌های ناعادلانه بر جنبش مردم فلسطین و توسعه شهرک‌سازی‌ها همراه با اعمال سیاست‌هایی به ضرر مردم فلسطین. مطالب مذکور، تنها بخشی از گزارش‌ها و موضوعی است که در سطح بین‌المللی علیه رژیم اشغالگر قدس وجود دارد. علاوه بر این گزارش‌ها، رژیم صهیونیستی بارها در دیگر مجامع بین‌المللی از قبیل مجمع عمومی سازمان ملل، یونسکو و… محکوم شده و به دلیل نقض حقوق بشر، مورد تقییح قرار گرفته است. به همین جهت، تنزیه وجهه جنایتکار و ناقض حقوق بشر این رژیم، طی دهه‌های اخیر، یکی از اصلی‌ترین دغدغه‌ها و برنامه‌های آن بوده است. برخی از اصلی‌ترین نهادها و برنامه‌های این رژیم در راستای ارتقای وجهه خود، عبارتند از:
الازم به ذکر است که همه پروژه‌های مذکور، تحت مدیریت اداره کل روابط عمومی وزارت خارجه رژیم صهیونیستی فعالیت می‌کنند.].

۱-۴- گروه بازنمایی اسرائیل
سال ۲۰۰۵، مقامات دفتر نخست‌وزیری، وزارت خارجه و وزارت تجارت رژیم صهیونیستی، پس از ۳ سال مشورت با مشاوران مالی و تبلیغاتی آمریکایی، برنامه «بازنمایی اسرائیل» را با هدف بازسازی وجهه بین‌المللی رژیم صهیونیستی و ارائه چهره‌ای مدرن و معقول، به‌جای چهره‌ای نظامی و به اصطلاح مذهبی کلید زدند. گروه «بازنمایی اسرائیل» متشکل از ۷ شرکت فعال در حوزه‌های تبلیغاتی و ارتباطاتی است. این گروه از طریق راهاندازی گروه‌های متمرکز با مشارکت افراد و اقبشار مختلف در ایالاتمتحده، اطلاعات لازم را جمع‌آوری کرده و به برنامه‌ریزی پرداخته‌اند. در اطلاعات جمع‌آوری‌شده از سوی این گروه، مشخص شد رژیم صهیونیستی، علی‌الخصوص در میان رده‌های سنی جوان و نوجوان، با مفاهیم و انگاره‌های جنگی و نظامی شناخته می‌شود و این افراد هویتی نظامی و مذهبی برای این رژیم کلانند.

۲-۴- اسرائیل قرن ۲۱

این پروژه سال ۲۰۰۱ با هدف ارتقای وجهه رژیم صهیونیستی و انحراف افکار عمومی از اشغالگری و جنایات آن رژیم، در کالیفرنیا ایجاد شد. این پروژه که تاکنون بیش از ۱۰ هزار مطلب در قالب‌های گوناگون در این راستا تولید و منتشر کرده، در حال حاضر در بسیاری از کشورها فعال است. نشان دادن و نمایاندن رژیم صهیونیستی به‌عنوان قطب پیشرفت‌های پزشکی و تکنولوژیک، یکی از راهبردهای اصلی این پروژه در راستای اهداف این گروه است. این گروه همچنین ارتباط نزدیکی با لابی پرنفوذ و قدرتمند آپیک در ایالاتمتحده داشته و یکی از مراکز تولید محتوا برای آن به شمار می‌رود. نتایج برخی تحقیقات نشان داده است گروه اسرائیلی قرن ۲۱، دانشجویان بسیاری را جهت تولید محتوا در فضای مجازی در ملت‌های مسلمان؛ که در میان دیگر مردم جهان نیز منفور و به‌عنوان بزرگ‌ترین ناقض حقوق بشر دانسته می‌شود. جنایات صهیونیست‌ها را می‌توان به ۲ بخش پیش از ۱۹۴۸ و پس از آن تقسیم کرد. جنایات پیش از ۱۹۴۸، با هدف پاکسازی جمعیتی، کوچاندن فلسطینیان از سرزمین خود و فراهم آوردن مقدمات تشکیل آن رژیم انجام شد و جنایات پس از آن سال، با هدف توسعه رژیم صهیونیستی در راستای دستیابی به آرمان از نیل تا فرات انجام شده است. پرداختن به کارنامه و فهرست طولانی جنایات ایسن رژیم متجاوز در این مقال نمی‌گنجد و تنها به برخی منابع بین‌المللی و غربی که بخشی از جنایات آن را ذکر کرده‌اند پرداخته خواهد شد تا وضعیت رژیم صهیونیستی در افکار عمومی مردم جهان، تا حدی روشن شود. مراکز و نهادهای بین‌المللی بسیاری، جنایات رژیم صهیونیستی را در گزارش‌های خود آورده و آن را از منظر حقوق بشری محکوم کرده‌اند. به‌عنوان یکی از آخرین نمونه‌ها، می‌توان به گزارش «کمیسیون اقتصادی و اجتماعی ملل متحد برای غرب آسیا» اشاره کرد.

۳-۴- پردیس دانشگاهی هیبل
این پردیس دانشگاهی که نام خود را از هیبل، یکی از عالمان یهودی پیش از میلاد گرفته، در دانشگاه ایلینویز ایالاتمتحده واقع شده است. پردیس هیبل، بزرگ‌ترین مجموعه آکادمیک یهودی جهان است. ایسن مرکز- که کار خود را از سال ۱۹۲۳ آغاز کرده است- رسالت خود را جهانی می‌داند که هر دانشجو و دانش آموزی، به اسرائیل، زندگی یهودی و یادگیری متعهد باشند. هرچند پیدایش مجموعه هیبل به پیش از ایجاد رژیم جعلی اشغالگر قدس برمی‌گردد، با این حال این مرکز نیز در کنار سایر مؤسسات و نهادهایی که وظیفه تنزیه وجهه رژیم صهیونیستی را داشته‌اند، هماهنگ با وزارت امور خارجه این رژیم مشغول به فعالیت بوده است. موارد مذکور، بخشی از نهادهایی هستند که با به صوت مستقیم از سوی رژیم صهیونیستی جهت تنزیه چهره جنایتکارانه خود به وجود آمده‌اند یا تحت نظارت و هماهنگ با آن رژیم در این راستا عمل می‌کنند.

هندی‌بازی در سرزمین موعود!

■ میلاد معین الدینی ■

۵-دیدگاه عمومی در میان مردم و هنربیشگان هندی نسبت به رژیم صهیونیستی

یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های مؤثر در موفقیت یا عدم موفقیت سیاست ارتقای وجهه از نسوی رژیم صهیونیستی با استفاده از بالیوود، چگونگی دیدگاه عمومی در میان مردم و هنربیشگان هند نسبت به آن رژیم است. در این چارچوب، بالیوود و هنربیشگان آن در حکم ابزار این سیاست عمل می‌کنند که در صورت وجود دیدگاه منفی نسبت به رژیم اشغالگر در میان بازیگران بالیوودی، چالشی جدی در مقابل این نوع از دیپلماسی ایجاد می‌شود.

جهت تحلیل دقیق‌تر در این رابطه، باید افکار عمومی را از دیدگاه هنر پیشگان بالیوودی تفکیک کرد و حتی در میان هنربیشگان نیز نمی‌توان دیدگاه و نظری واحد در قبال رژیم صهیونیستی مشاهده کرد.

۱-۵- مردم هند
بخش قابل‌توجهی از جمعیت هند (حدود ۲۰۰ میلیون نفر) را مسلمانان تشکیل می‌دهند. مسلمانان هند نیز همانند دیگر مسلمانان جهان، از رژیم صهیونیستی و جنایات آن نفرت دارند؛ تا جایی که از امکان مورد حمله در حملات سال ۲۰۰۸ بمبئی، یکی از مراکز صهیونیستی آن شهر به نام «خانه نریمان» بود. به‌طور کلی، یکی از آماج‌های مهم سیاست‌های تبلیغاتی رژیم صهیونیستی در هند را می‌توان جمعیت مسلمان این کشور دانست. این رژیم در تلاش است با ارائه تصویری صلح‌طلب و مدرن از خود از طریق پروژه‌های بالیوودی، از شدت صهیونیست‌ستیزی مسلمانان هند بکاهد. با این حال، به نظر می‌رسد رژیم صهیونیستی در میان هندوهای افراطی، چنان که در میان مسلمانان منفور است، مورد نفرت قرار ندارد. دولت هند سال ۱۹۴۷ به قطعنامه عضویت رژیم صهیونیستی – پس از شکل‌گیری بر پایه اشغال و جنایت – رأی منفی داد. در همان زمان، این رأی دولت، از سوی هندوهای افراطی حاضر در آن کشور مورد انتقاد قرار گرفت. این نکته نیز قابل توجه است که روابط هند و رژیم صهیونیستی، در زمان نخست‌وزیری «تانرندرا مودی» (به‌عنوان یک هندوی افراطی) به طور بی‌سابقه‌ای ارتقا یافت. مثال‌هایی که از ۲ گروه مسلمانان و هندوهای افراطی ذکر شد،

۲ سر طیفی هستند که نوع دیدگاه عمومی مردم هند را در قبال رژیم صهیونیستی شکل می‌دهند. با وجود آنکه نظرسنجی دقیقی در این مساله در دسترس نیست، به صورت کلی بعید به نظر می‌رسد رژیم صهیونیستی از محبوبیتی در میان مردم هند برخوردار باشد. این رژیم نه‌تنها در چشم مردم هند که در دید بسیاری از مردم دنیا، نظامی جنایتکار و ناقض حقوق بشر به شمار می‌رود و جنبش منزوی‌سازی، عدم سرمایه‌گذاری و تحریم رژیم صهیونیستی یکی از بزرگ‌ترین حرکت‌های جهانی است که از سوی مردم در بسیاری از نقاط جهان جهت تنبیه این رژیم متجاوز و جنایتکار شکل گرفته است. این جنبش در هندوستان نیز فعال بوده و به‌عنوان یکی از آخرین نمونه‌ها، بزرگ‌ترین انجمن کشاورزی این کشور با ۱۶ میلیون عضو، اعلام کرد به این جنبش پیوسته است. علاوه بر این، جنبش‌های مردمی دیگری نیز با ظرفیت میلیون‌ها نفر در هندوستان علیه رژیم صهیونیستی شکل گرفته است. بنابراین رژیم صهیونیستی، نه‌تنها در چشم مسلمانان، بلکه در میان پیروان دیگر مذاهب نیز منفور و جنایتکار شمرده می‌شود.

۲-۵- هنربیشگان
جامعه هنری هند را نیز می‌توان در حوزه‌های بسیاری، نمونه‌ای کوچک از جامعه هندوستان، با همان ویژگی‌های رفتاری و دیدگاه‌های مذهبی دانست. در رابطه با دیدگاه جامعه نخبه هند نسبت به رژیم صهیونیستی، باید نکته‌ای مهم را مدنظر قرار داد و آن اینکه؛ به صورت معمول، جنایات رژیم اشغالگر در میان طبقه نخبه شناخته‌شده‌تر است و در میان این اقشار، دیدگاه منفی‌تری (در مقایسه با عامه مردم) نسبت به آن رژیم وجود دارد.

در سفر اخیر نتانیاهو به هند – که به باور بسیاری، به‌منظور تلاش در چارچوب پروژه ارتقای وجهه

بین‌المللی انجام شد - برخی از سرشناس‌ترین چهره‌های سینمای بالیوود (نظیر آمیتاب باچان، آیشیک باچان، آیشواریا رای باچان و…) با وی دیدار کرده و آن را افتخاری برای خود دانستند. با این وجود، ۲ تن از مهم‌ترین بازیگران بالیوود (شاهرخ خان، سلمان خان و امیر خان) از دیدار با نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی سر باز زدند و این اقدام آنان با اقبال عمومی نیز مواجه شد. در میان هنربیشگان هندی نیز با وجود آنکه تحقیقی در دست نیست که دیدگاه عمومی آنان رانسبت به رژیم صهیونیستی نشان دهد، با این حال می‌توان گفت با توجه به نفرت عمومی از آن رژیم در سطح جهانی، بخش زیادی از بازیگران بالیوود نیز دیدگاه مثبتی در قبال آن ندارند.

۶- موفقیت یا عدم موفقیت دیپلماسی سینمایی رژیم صهیونیستی

برای ارزیابی و تحلیل موفقیت یا عدم موفقیت سیاست رژیم صهیونیستی، باید به بررسی ظرفیت‌ها و چالش‌های آن در عرصه سینمای بالیوود و جامعه مخاطب آن سیاست پرداخت. در این راستا، مهم‌ترین فرصت رژیم صهیونیستی در حال حاضر، نخست‌وزیر افراطی حاکم بر هند است. همچنین افراط‌گرایان هندو که در هند از نفوذی قابل توجه برخوردارند، می‌توانند اجرای سیاست سینمایی رژیم صهیونیستی را در راستای ارتقای وجهه خود در میان مخاطبان بالیوود یاری دهند. با این وجود، دیدگاه منفی عمومی در میان مردم در قبال رژیم صهیونیستی و جنایات آن رژیم، اصلی‌ترین چالش این سیاست است. برطرف کردن این موضوع را می‌توان اصلی‌ترین هدف آن رژیم از اجرای این سیاست دانست. جنبش منزوی‌سازی، عدم سرمایه‌گذاری و تحریم رژیم صهیونیستی نیز به‌عنوان فعال‌ترین جنبش مردمی علیه رژیم صهیونیستی، در هند به صورت جدی فعال است که یکی دیگر از موانع موفقیت این سیاست به شمار می‌رود. با در نظر گرفتن ظرفیت‌ها و چالش‌های پیش روی دیپلماسی سینمایی رژیم صهیونیستی در بالیوود، آن را در کوتاه‌مدت نمی‌توان چندان موفق در نظر گرفت. با این حال، این سیاست در صورت تداوم، در بلندمدت می‌تواند موجب تغییر ذهنیت بخشی از مخاطبان سینمای بالیوود (حداقل در میان جمعیت غیرمسلمان) شود.

۷-جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

رژیم صهیونیستی نه‌تنها بر اساس اشغال و بر پایه تجاوز و جنایت شکل گرفت، بلکه از بدو تشکیل، عملاً بزرگ‌ترین ناقض حقوق بشر و یک جنایتکار بین‌المللی بوده است. همین عوامل، آن را در چشم بسیاری از مردم جهان به منفورترین حکومت تبدیل کرده است، لذا این رژیم طی سال‌های گذشته، پروژه‌هایی را جهت تنزیه چهره خود در عرصه بین‌المللی کلید زد است. در این راستا، پس از مشورت با برخی شرکت‌های تبلیغاتی و بازاریابی، اقدام به ایجاد یا حمایت از نهادهای یهودی کرده تا با حملیات رسانه‌ای و تبلیغاتی، چهره‌ای مدرن و صلح‌طلب از آن رژیم برای مخاطبان تصویر شود. این راستا، سفر اخیر بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم اشغالگر قدس به هند، تلاشی جدی جهت استفاده از ظرفیت بالای بالیوود در جهت ارتقای وجهه آن رژیم به شمار می‌رود. سینمای هند با دارا مواجهه است که موفقیت آن سیاست را با چالش مواجه می‌کند. با این حال، در صورتی که روند رو به رشد روابط هند با رژیم اشغالگر، مطابق روند فعلی ادامه یافته و رژیم صهیونیستی در سینمای هند به سرمایه‌گذاری بپردازد و در اقتاع نتایج‌کنندگان و کارگردانان مطرح بالیوود جهت انجام پروژه مشترک با رژیم صهیونیستی موفق شود، در بلندمدت خطر ایجاد تصویری عادی از آن رژیم در میان بخشی از مخاطبان سینمای بالیوود، جدی به نظر می‌رسد.

منبع:تیبیین

روزنه

قاجاق مسکن

■ حسین ذوالفقاری ■

بعضی اوقات از رونق در بازار مسکن سخن به میان می‌آید. آیا اگر خرید و فروش در هر چیزی زیاد شود، می‌توان واژه رونق را برای آن به کار برد؟

به بازار سکه و دلار توجه کنید. هنگامی که سیر صعودی مداوم در قیمت سکه و دلار به‌وجود می‌آید، گروهی سودجو سرمایه زیادی را صرف خریدن آن می‌کنند تا چند روز بعد گران‌تر بفروشند و سود کلانی به‌دست آورند. در چنین شرایطی خرید و فروش سکه و دلار بسیار زیاد می‌شود. اما آیا می‌توان گفت بازار سکه و دلار رونق گرفته است؟

وقتی بازار مسکن به‌اصطلاح رونق می‌گیرد، ۳ پدیده شکل می‌گیرد:

۱- سود ناشی از ساخت‌وساز مسکن

۲- سود ناشی از خرید و فروش زمین

۳- سود ناشی از خرید و فروش مسکن

در مورد اول که از ساخت‌وساز مسکن سودی به‌دست می‌آید، اگر در حد معقول و منطقی باشد مثل همه شغل‌ها خوب است.

منتها زمانی که تورم به سمت مسکن سرازیر می‌شود (قیمت مسکن مدام در حال افزایش باشد) آن وقت اصطلاحاً ساخت و ساز مسکن و بازار آن رونق می‌گیرد و کسانی که به این حرفه رو می‌آورند سود کلانی به دست می‌آورند. نتیجه این ماجرا این است که قیمت مسکن بشدت افزایش یافته و قدرت خرید مردم برای مسکن بشدت کاهش می‌یابد. آیا چنین رونقی قابل قبول است؟ وقتی چنین رونقی شکل می‌گیرد، پدیده‌های سود ناشی از خرید و فروش زمین و خرید و فروش مسکن به‌وجود می‌آید. مشابه همان افراد مسکنی که به بازار سکه و دلار هجوم می‌برند، به بازار مسکن هم هجوم می‌برند و همانند بنزین روی آتش می‌شوند و سبب افزایش قیمت کاذب در زمین و مسکن می‌شوند؛ افزایشی که هیچ‌گاه کاهش نمی‌یابد. فراوان است مواردی که زمینی خریده شده و به همان شکل پس از مدتی ۱۰ برابر (و بیشتر) گران‌تر فروخته شده است.

چند وقت پیش که قیمت دلار به شکل افسارگسیخته‌ای بالا رفته و ۶۰۰۰ تومان را فتح کرده بود، معاون اول رئیس‌جمهور اعلام کرد عرضه دلار گران‌تر از ۴۲۰۰ تومان، قاجاق به حساب می‌آید. ای کاش مرجعی وجود داشت که حدی منطقی برای قیمت زمین و مسکن تعیین می‌کرد که در زمان رونق بازار آن، خرید و فروش فراتر از قیمت تعیین شده قاجاق به حساب می‌آمد.

اگر سود حاصل از صرفاً خرید و فروش زمین و خرید و فروش مسکن، جزو رونق بازار مسکن به حساب می‌آید، پس سود حاصل از خرید و فروش سکه و طلا نیز باید رونق آن بازار به حساب آید.

یک مثال دیگر درباره سود حاصل از خرید و فروش زمین و مسکن را بررسی می‌کنیم تا عمق فاجعه بهتر مشخص شود. فرض کنید تورم به سمت خودرو سرازیر شود. شرایطی را تصور کنید که شخصی یک خودروی پراید کارکرده را در قیمت ۲۰ میلیون تومان بخرد. شخص دومی همان خودرو را یک هفته بعد ۲۲ میلیون تومان از او بخرد. شخص سومی همان خودرو را یک ماه بعد به قیمت ۳۰ میلیون تومان از او بخرد و شخص چهارم نیز یک ماه بعد ۵۰ میلیون تومان آن خودرو را از شخص اولی بخرد. در اینجا خودروی پراید هیچ تغییری نکرده ولی بر اثر این رونق کاذب، قیمتی ۲/۵ برابر پیدا کرده است. عمق فاجعه آنجاست که همین پراید ۲۰ میلیونی بر اثر رونق کاذب به قیمت ۲۰۰ میلییون تومان فروخته شود (یعنی ۱۰ برابر قیمت اولیه). این در شرایطی است که حقوق کارگران، معلمان، کارمندان و… هیچ تغییری نکرده است. چنین فاجعه‌ای در بازار مسکن در ایران اتفاق افتاده است و در نتیجه آن تهیه مسکن برای اقشار با درآمد کم و متوسط به یک کابوس تبدیل شده و طرحی به نام مسکن مهر (همراه با نقاط ضعف چه بسا بسیار آن) برای حل این مشکل تدوین و اجرا شد؛ که اگر آن فاجعه نبود، مسکن مهری هم نبود.

خلاصه‌اگر کسی می‌خواهد در بازار مسکن رونق ایجاد کند، باید طوری بازار آن را مدیریت کند که اولاً خرید و فروش زمین و مسکن سودی نداشته باشد و ثانیاً ساخت‌وساز مسکن نیز سود منطقی و معقول خود را داشته باشد. به امید روزی که به بهانه رونق و توسعه، تورم به سمت هیچ بازاری سرازیر نشود.

سلام وطن

۶۶۴۱۳۹۴۲